

ПРОБЛЕМА СОЦІАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ У ПОЗААУДИТОРНИЙ ЧАС

В умовах становлення України, утвердження подальшої демократизації життя, радикальної соціально-економічної реформи суспільства гостро постає питання про народження громадянина нової формації, свідомого, творчого, здатного до плідної праці в різних сферах суспільного життя. У підготовці такої людини особливу роль виконує вищий навчальний заклад, де формується майбутнє нації, її суспільний і культурний генофонд, що, у свою чергу, виступає надійним чинником утвердження прогресивного в розвитку держави, удосконалення людських стосунків.

Тому виявлення специфіки соціального становлення студентів в сучасних умовах є однією із актуальних проблем педагогічної науки.

Вища школа, беручи активну участь у вдосконаленні виробничих сил, створенні об'єкта суспільства з ринковою економікою, здійснює істотний вплив на темпи, якість і засоби реалізації соціальної і економічної політики оновлення України. Цей вплив конкретно відображається в кадровому забезпеченні соціально-економічного, науково-технічного і культурного прогресу, підвищенні культури управління і виробництва, ефективності наукових досліджень, у розвитку відповідального ставлення до праці, в підвищенні рівня освіти і кваліфікації, в рості творчої активності і духовних потреб студентів.

Щоб внесок вищої школи у кадрове забезпечення перебудови був дійовим і впливовим, необхідно здійснювати впровадження нових соціальних програм в теорію і практику соціального виховання сучасного спеціаліста.

За останнє десятиріччя докорінно змінилися цілі і завдання виховання студентської молоді, зміст цього процесу, методи і умови соціального становлення особистості. Все це потребувало певної переоцінки того стану, який склався у вищій школі, і здійснення пошуків нового підходу до вихідних

позицій у вихованні студента. В результаті викристалізувався складний аспект у становленні особистості студента - соціалізація як об'єктивний соціально-педагогічний процес.

Соціалізація особистості - багатогранний, складний процес, який включає педагогічні (виховання і самовиховання) і соціальні (об'єктивні умови життєдіяльності, соціальні інститути) впливи, які відбиваються у поглядах і поведінці студентів, взаємопов'язані і виступають у сукупності, забезпечуючи як безпосередній, так і опосередкований вплив на особистість студента. При цьому вищий навчальний заклад як соціальний інститут виступає важливим і незамінним фактором мікросередовища, індивідуалізує процес соціалізації і відіграє в ньому домінуючу роль.

З багатьох причин студентська молодь є і завжди буде найперспективнішою частиною суспільства. Це означає, що і поступальний розвиток суспільства значною мірою обумовлений ставленням до молодого покоління, розумінням його проблем, інтересів, потреб.

Сьогодні, в умовах становлення й утвердження України, не тільки змінився соціальний статус студентської молоді, її роль і місце в суспільстві, але й істотно збільшилася кількість тих чинників, під впливом яких формується студентство.

Водночас соціальні чинники, соціалізуючий процес ми можемо розглядати як своєрідний механізм, за допомогою якого держава вступає у взаємодію зі студентською молоддю, сприяючи реалізації її інтересів, актуальних запитів, потреб.

Дуже актуальними в сучасних умовах, на думку Л.І.Міщик, є ідеї про людину як вищу цінність, про людський фактор. Інакше кажучи, акцент робиться на усвідомленні об'єктивно-цільової значущості людини (індивіда, особистості, індивідуальності). Але водночас гостріше звучить питання: в ім'я чого здійснюється науковий, технічний, економічний прогрес, що в кінцевому результаті він дає людині?.

Щоб це усвідомлення не залишилося на рівні декларативних потреб, з'явилася необхідність розкрити оптимальні умови, які мають і повинні спрацювати на реалізацію основної ідеї - соціального становлення студентської молоді в період подальшої демократизації життя в нашій державі, в період утвердження в практику Національної доктрини освіти

України. Це спонукало нас розкрити основні передумови становлення теоретичних засад і соціальних умов щодо соціалізації особистості у змінюваних обставинах.

Література:

1. Абдульханова-Славская К. А. Развитие личности в процессе жизнедеятельности: Учеб. пособие: Психология формирования и развития личности. – М.: Наука. - 1981. – 365 с.

2. Аза Л.А. Воспитание как философско-социологическая проблема. – К.: Наукова думка. - 1993. – 129 с.

Амонашвили Ш.А. Личностно-гуманная основа педагогического процесса. – Минск: МГУ. - 1990. – 560 с.